

วิธีดำเนินการวิจัยและวิธีการรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 73 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมดประมาณ 18330 คน (ข้อมูลจากเอกสารแสดงจำนวนนักเรียนในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2532) สาเหตุที่ต้องเลือกโรงเรียนสหศึกษา เนื่องจากต้องการศึกษาถึงความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนที่เป็นทั้ง เพศเดียวกันและเพศตรงข้าม

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากวิธีการของ Taro Yamanae (Yamanae, 1970:580-581 อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูต, 2529:10) ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามขนาดของประชากร ที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 โดยให้ความคลาดเคลื่อนเป็นร้อยละ 0.05 และให้สัดส่วนของประชากร (π) เป็น 0.5 โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง
เท่าที่จะยอมรับได้ในที่นี้ให้ = .05

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{18330}{1+18330(.05)^2} \\
 &= \frac{18330}{1+45.83} \\
 &= \frac{18330}{46.83} \\
 &= 391.42 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

เพื่อให้สะดวกในการเก็บข้อมูล จึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน

วิธีการที่ใช้สุ่มกลุ่มตัวอย่างคือ แบ่งเขตต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ตามเขตการปกครอง ออกเป็นเขตต่างๆ ดังต่อไปนี้ (สรชัย และคณะ อ้างถึงใน ดาวร แซ่ตั้ง, 2529:70)

1. เขตชั้นใน ประกอบด้วย 11 เขต คือ คลุสิต พญาไท ปทุมวัน พระนคร บางรัก ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ ห้วยขวาง ธนบุรี บางกอกใหญ่ และคลองสาน
2. เขตชั้นกลาง ประกอบด้วย 7 เขต คือ บางเขน พระโขนง ยานนาวา บางกะปิ บางกอกน้อย ราชบุรีบูรณะ และภาษีเจริญ
3. เขตชั้นนอก ประกอบด้วย 6 เขต คือ มีนบุรี หนองจอก บางขุนเทียน ลาดกระบัง และตลิ่งชัน

จากนั้นสุ่มเขตต่าง ๆ ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 25% ของเขตทั้งหมดได้ดังนี้

1. เขตชั้นใน ได้เขตที่เป็นตัวแทนทั้งหมด 3 เขต ได้แก่ คลุสิต พญาไท พระนคร
2. เขตชั้นกลาง ได้เขตที่เป็นตัวแทนทั้งหมด 2 เขต ได้แก่ บางเขน บางกอกน้อย
3. เขตชั้นนอก ได้เขตที่เป็นตัวแทนทั้งหมด 2 เขต ตลิ่งชัน หนองแขม

แล้วสุ่มโรงเรียนจากเขตต่างๆ 13 เขต โดยสุ่มโรงเรียนที่ใช้เป็นหลัก 1 โรงเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้โรงเรียนขนาดใหญ่ ที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1500 คนขึ้นไป (ข้อมูลจากเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญ กระทรวงศึกษาธิการ, 2532) จากนั้นคัดโรงเรียนที่มีขนาดใกล้เคียงกันจากเขตต่างๆ เขตละ 1 โรงเรียน ได้แก่โรงเรียนที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

เขตชั้นใน ได้แก่	1 เขตดุสิต	โรงเรียนราชวินิตมัธยม
	2 เขตพญาไท	โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
	3 เขตพระนคร	โรงเรียนวัดสังเวช
เขตชั้นกลาง ได้แก่	1 เขตบางเขน	โรงเรียนทอวัง
	2 เขตบางกอกน้อย	โรงเรียนชินรสุวิทยาลัย
เขตชั้นนอก ได้แก่	1 เขตคลองสาน	โรงเรียนมทรธพาราม
	2 เขตหนองแขม	โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม

หลังจากสุ่มได้โรงเรียนแล้ว นำมาสุ่มห้องเรียนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling) จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของแต่ละโรงเรียน หลังจากนั้นสุ่มนักเรียนจากนักเรียนในแต่ละห้องด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ให้ได้จำนวนนักเรียนหญิงรวมทั้งสิ้น 200 คน จำนวนนักเรียนชายรวมทั้งสิ้น 200 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดบทบาททางเพศ ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบวัดคุณลักษณะที่เป็นจริงและลักษณะที่พึงปรารถนาของชาย และหญิงไทยในปัจจุบันของ นิตยกุล อรรถนุพรรณ (นิตยกุล อรรถนุพรรณ, 2529) ซึ่งแปลและเรียบเรียงมาจากแบบวัดบทบาททางเพศ 3 ฉบับ คือ Bem Sex Role Inventory , Personal Attributes Questionnaire และ Adjective Check List และจากการรวบรวมคำคุณศัพท์เกี่ยวกับลักษณะของชาย และหญิงไทย จากงานวิจัยต่างๆ และจากการตอบคำถามปลายเปิดของนักเรียนชั้นมัธยมปลาย นิสิตปริญญาตรี และปริญญาโท ได้ลักษณะต่างๆ ทั้งสิ้น 97 ลักษณะ เป็นคุณลักษณะความเป็นชาย 46 ลักษณะ คุณลักษณะความเป็นหญิง 51 ลักษณะ และได้นำข้อ กระทั่งของ Bem ที่แตกต่างจากแบบวัดของ นิตยกุล อรรถนุพรรณ อีก 11 ลักษณะมาเพิ่มเติมลงไปด้วย รวมจำนวนทั้งสิ้น 108 ลักษณะ

ลักษณะของแบบวัด เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า มี 7 อันดับคะแนน ได้แก่

- 1 หมายถึง น้อยที่สุด
- 2 หมายถึง น้อย
- 3 หมายถึง ค่อนข้างน้อย
- 4 หมายถึง ปานกลาง
- 5 หมายถึง ค่อนข้างมาก
- 6 หมายถึง มาก
- 7 หมายถึง มากที่สุด

(ดูรายละเอียดได้ในภาคผนวก ก.)

จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวมาปรับปรุงตามวิธีการของ Bem (Bem, 1974) โดยให้นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 240 คน

พิจารณาว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย หรือหญิงไทยในปัจจุบันหรือไม่ โดยจัดกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

ลักษณะของแบบสอบถาม เพศ	ลักษณะที่พึงปรารถนา สำหรับชายไทย	ลักษณะที่พึงปรารถนา สำหรับหญิงไทย
ชาย	60	60
หญิง	60	60

จากนั้นนำผลที่ได้มาคำนวณด้วย t-test โดยแยกคำนวณตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาว่าลักษณะต่างๆ ในแบบสอบถามนั้นเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับชาย และหญิงต่างกันหรือไม่ แล้วคัดเลือกข้อกระทงที่กลุ่มตัวอย่างทั้งชาย และหญิงเห็นว่าเป็นลักษณะของชายไทยมากกว่าหญิงไทยได้ 20 ข้อกระทง เป็นข้อกระทงทางบวกที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 4.5 อยู่ 13 ข้อกระทง เป็นข้อกระทงทางลบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.5 อยู่ 7 ข้อกระทง ส่วนข้อกระทง ที่เป็นลักษณะที่พึงปรารถนาของหญิงไทยมากกว่าชายไทยมี 23 ข้อกระทง เป็นข้อกระทงทางบวกที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 4.5 อยู่ 19 ข้อกระทง เป็นข้อกระทงทางลบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.5 อยู่ 4 ข้อกระทง ส่วนข้อกระทงที่กลุ่มตัวอย่างชายหญิงรับรู้ว่าเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาของชาย และหญิงไม่แตกต่างกัน มี 19 ข้อกระทง เป็นข้อกระทงที่เป็นกลางทางบวก ที่มีค่าเฉลี่ยมากกว่า 4.5 อยู่ 13 ข้อกระทง เป็นข้อกระทงที่เป็นกลางทางลบมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 3.5 อยู่ 6 ข้อกระทง

เนื่องจากข้อกระทงที่เป็นลักษณะที่พึงปรารถนาของชายไทยมากกว่าหญิงไทยเฉพาะข้อกระทงทางบวก มีเพียง 13 ข้อกระทง และจากวิธีการของ Bem นั้น ใช้ข้อกระทง ที่เป็นลักษณะที่พึงปรารถนาของชายไทยมากกว่าหญิงไทย ข้อกระทงที่เป็นลักษณะของหญิง

ไทย มากกว่าชายไทย และข้อกระทงที่เป็นกลางจำนวนเท่าๆ กัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อกระทง ทางบวกที่เป็นลักษณะพึงปรารถนาของหญิงไทยมากกว่าชายไทยเพียง 13 ข้อ กระทง จากข้อกระทงที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดลงมาตามลำดับจนครบ 13 ข้อ ส่วนข้อกระทงที่เป็นกลางนั้น คัดเลือกข้อกระทงทางบวกมา 7 ข้อ และข้อกระทงทางลบมา 6 ข้อ โดยพิจารณาจากค่า t ที่น้อยที่สุด ขึ้นมาตามลำดับจนครบ 7 ข้อ รายละเอียดของข้อกระทงประเภทต่างๆ ได้แสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t ของข้อกระทงที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงรับรู้ว่าเป็นลักษณะพึงปรารถนาสำหรับชายไทยมากกว่าหญิงไทย

ข้อกระทง	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย			กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง		
	พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง			พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง		
	X	S.D.	t	X	S.D.	t
1. พึ่งตนเองได้	5.90	1.07	2.715**	6.00	1.29	3.32**
	5.33	1.22		5.22	1.37	
2. ชอบการกีฬา	5.63	1.09	5.62***	5.58	1.09	9.04***
	4.37	1.37		3.85	1.01	
3. ข่างคิด ข่างประดิษฐ์	4.78	1.34	2.92**	4.80	0.99	6.41***
	4.08	1.28		3.60	1.06	
4. เป็นอิสระไม่ขึ้นกับใคร	5.23	1.05	3.79***	5.15	1.42	4.07***
	4.45	1.21		4.25	0.95	
5. กล้าได้กล้าเสีย	5.08	1.05	6.97***	4.83	1.38	7.13***
กล้าเสี่ยง	3.37	1.59		3.13	1.28	
6. มีความภูมิใจ และ ทรงงำในตนเอง	5.28	1.14	2.17*	5.20	1.07	6.24***
	4.78	1.38		3.98	1.07	

ข้อกระทง	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย			กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง		
	พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง			พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง		
	\bar{X}	S.D.	t	\bar{X}	S.D.	t
7. ชอบแข่งขัน ชอบเอา ชนะ	4.93	1.27	5.81***	4.72	1.24	4.38***
8. เป็นผู้นำ	3.52	1.20		3.67	1.39	
	5.47	1.19	4.99***	5.90	1.02	8.99***
	4.38	1.20		4.17	1.09	
9. กล้ายืนหยัดในความ คิดเห็นของตน	5.15	0.94	2.49*	5.10	0.93	7.41***
10. กล้าหาญ	4.62	1.37		3.90	0.84	
	5.73	0.94	5.14***	5.72	0.96	9.28***
	4.65	1.34		4.07	0.99	
11. มีอารมณ์หนักแน่น มั่นคง	5.70	0.91	3.23***	5.72	0.96	9.28***
12. เข้มแข็ง	5.05	1.27		4.53	0.95	
	5.85	0.92	4.05***	6.03	0.86	0.05***
	5.00	1.34		4.28	1.03	
13. ควบคุมสติได้ใน ยามคับขัน	5.72	1.06	2.425*	6.02	1.05	8.89***
	5.17	1.40		4.22	1.17	

*** p < 0.001 _____ ลักษณะพึงปรารถนาสำหรับชาย

** p < 0.01 _____ ลักษณะพึงปรารถนาสำหรับหญิง

t หมายถึง ค่า t เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความแปรปรวนแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t ของข้อกระทงที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงรับรู้ว่าเป็นลักษณะพึงปรารถนาสำหรับหญิงไทยมากกว่าชายไทย

ข้อกระทง	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย			กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง		
	พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง			พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง		
	\bar{X}	S.D.	t	\bar{X}	S.D.	t
1. รักเด็ก	4.62	1.39	4.00***	4.60	1.42	5.15***
	5.58	1.25		5.78	1.08	
2. อ่อนโยน	4.37	1.38	5.67***	4.85	1.52	3.30***
	5.73	1.26		5.67	1.17	
3. อ่อนน้อม ไม่อวดตัว	4.78	0.99	2.78**	4.67	1.52	2.89**
	5.40	1.41		5.40	1.25	
4. เข้าใจผู้อื่น	4.75	1.13	3.04***	4.73	1.47	2.69**
	5.40	1.21		5.40	1.24	
5. เรียบร้อย	3.75	1.20	6.88***	3.37	1.24	8.15***
	5.42	1.44		5.51	1.16	
6. น่ารัก	3.77	1.40	7.56***	4.35	1.41	5.85***
	5.68	1.38		5.70	1.09	
7. เห็นอกเห็นใจผู้อื่น	4.68	1.26	2.60**	4.72	1.04	4.05***
	5.27	1.21		5.48	1.03	
8. ยิ้มง่าย	4.85	1.22	3.78***	5.00	1.61	4.33***
	5.67	1.15		6.03	0.92	
9. ร่าเริง	4.85	1.10	4.74***	5.40	1.06	2.63**
	5.87	1.24		5.87	0.87	
10. ละเอียดอ่อน	3.98	1.16	6.44***	3.88	1.44	7.63***
	5.47	1.36		5.68	1.13	

ข้อกระทง	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย			กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง		
	พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง			พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง		
	\bar{X}	S.D.	t	\bar{X}	S.D.	t
11. นุ่มนวล	3.25	1.27	8.51***	3.70	1.34	8.44***
	5.43	1.51		5.65	1.06	
12. สุขภาพ	4.89	1.21	2.71**	4.97	1.37	<u>3.99***</u>
	5.58	1.21		5.82	0.93	
13. เมตตากวรูณา	4.52	1.23	3.71***	4.43	1.40	4.18***
	5.30	1.08		5.40	1.12	

*** P < .001 _____ ลักษณะพึงปรารถนาสำหรับชาย

** P < .01 _____ ลักษณะพึงปรารถนาสำหรับหญิง

t หมายถึง ค่า t เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความแปรปรวนแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t ของข้อกระทงที่กลุ่มตัวอย่างชายและหญิงรับรู้ว่าเป็นลักษณะพึงปรารถนาสำหรับชายไทยและหญิงไทย ไม่แตกต่างกัน (ข้อกระทงเป็นกลาง)

ข้อกระทง	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย				กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง			
	พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง				พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง			
	\bar{X}	S.D.	t	p	\bar{X}	S.D.	t	p
1. กระตือรือร้น	4.98	1.41	<u>0.88</u>	0.38	5.15	1.30	<u>0.16</u>	0.87
	5.18	1.07			5.12	0.96		
2. มีอารมณ์ขัน	4.88	1.21	0.80	0.42	5.15	1.19	0.75	0.46
	5.07	1.36			4.89	1.24		
3. เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย	5.05	1.29	0.96	0.34	5.53	1.11	0.61	0.54
	5.27	1.18			5.40	1.27		
4. สุขุมรอบคอบ	5.55	1.23	0.15	0.88	5.20	1.42	<u>0.88</u>	0.38
	5.58	1.21			5.40	1.03		
5. จงรักภักดี	4.78	1.52	0.26	0.80	4.75	1.35	0.53	0.60
	4.85	1.33			4.88	1.39		
6. สามารถเป็นที่เชื่อถือ และไว้วางใจได้	5.45	1.14	0.54	0.59	5.50	1.44	<u>0.81</u>	0.42
	5.57	1.22			5.32	0.98		
7. มีความสุข	5.67	1.30	0.30	0.76	5.68	1.21	0.9	0.37
	5.73	1.13			5.86	0.99		
8. โลกเล เปลี่ยนใจ ง่าย	2.35	1.27	0.85	0.40	2.05	1.33	1.63	0.11
	2.13	1.52			2.50	1.67		
9. ชอบการเยินยอ	3.25	1.39	0.91	0.37	2.37	1.46	0.90	0.37
	3.02	1.43			3.12	1.60		
10. เคร่งศาสนา	3.35	1.16	0.74	0.46	3.13	1.17	1.17	0.24
	3.18	1.30			3.40	1.32		

ข้อกระทง	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย				กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง			
	พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง				พึงปรารถนาสำหรับชาย/หญิง			
	X	S.D.	t	p	X	S.D.	t	p
11. อัจฉาเก่ง	2.00	1.25	0.70	0.49	1.63	0.92	<u>1.74</u>	0.08
	1.83	1.37			2.05	1.61		
12. ไม่มีประสิทธิภาพ ในการทำสิ่งต่างๆ	2.26	1.16	0.86	0.39	2.16	1.26	0.48	0.63
	2.06	1.36			2.05	1.40		
13. ถูกหลอกง่าย	2.07	1.26	0.64	0.53	1.72	1.06	<u>1.95</u>	0.054
	2.23	1.59			2.22	1.68		

_____ ลักษณะพึงปรารถนาสำหรับชาย

_____ ลักษณะพึงปรารถนาสำหรับหญิง

t หมายถึง ค่า t เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความแปรปรวนแตกต่างกัน

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อกระทงทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวมาจัดเรียงเป็นแบบสอบถามฉบับใหม่ขึ้น โดยเรียงข้อสลับกัน แล้วใช้วิธีสุ่มข้อกระทงด้วยวิธีสุ่มอย่างง่ายได้ต่อไปนี้

ข้อกระทงที่เป็นลักษณะพึงปรารถนาของชายมากกว่าหญิง (Masculine Items)
อยู่ในข้อ 1, 4, 7, 10, 13, 16, 19, 22, 25, 28, 31, 34, 37

ข้อกระทงที่เป็นลักษณะพึงปรารถนาของหญิงมากกว่าชาย (Feminine Items)
อยู่ในข้อ 2, 5, 8, 11, 14, 17, 20, 23, 26, 29, 32, 35, 38

ข้อกระทงที่เป็นกลางนั้นผู้วิจัยได้นำเอาข้อกระทงที่เป็นลักษณะทางบวกและลักษณะทางลบเรียงสลับซ้อนกัน โดยข้อกระทงที่เป็นกลางทางบวกนั้นอยู่ในข้อ 3, 9, 15, 21, 27, 33, 39

ส่วนข้อกระทงที่เป็นกลางทางลบนั้นอยู่ในข้อ 6, 12, 18, 24, 30, 36
(ดูรายละเอียดได้ในภาคผนวก ข)

เมื่อได้แบบสอบถามมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลในข้อกระทงที่เป็นลักษณะที่พึงปรารถนาของชายมากกว่าหญิง (Masculine Items) ข้อกระทงที่เป็นลักษณะที่พึงปรารถนาของหญิงมากกว่าชาย (Feminine Items) และข้อกระทงที่เป็นกลาง (Neutral Items) มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคะแนนในข้อกระทงในประเภทต่างๆ จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาหาค่า t-test พบว่าข้อกระทงที่เป็นลักษณะที่พึงปรารถนาสำหรับแต่ละเพศจะมีคะแนนสูงกว่าข้อกระทงที่เป็นลักษณะที่พึงปรารถนาของเพศตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการประเมินความน่าฟังปรารภของข้อ तरहแสดงลักษณะความเป็นชาย (Masculine) ข้อ तरहแสดงลักษณะความเป็นหญิง (Feminine) และข้อ तरहแสดงลักษณะความเป็นกลาง (Neutral) ของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง

ข้อ तरह	การประเมินของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย			การประเมินของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง		
	ลักษณะความเป็นชาย	ลักษณะความเป็นหญิง	ลักษณะความเป็นกลาง	ลักษณะความเป็นชาย	ลักษณะความเป็นหญิง	ลักษณะความเป็นกลาง
สำหรับเพศชาย	5.42	4.40	3.97	5.44	4.51	3.89
สำหรับเพศหญิง	4.52	5.52	3.98	4.06	5.62	4.02
ค่าความแตกต่าง	0.90	1.12	0.01	1.38	1.11	0.13
ค่า t	6.63***	7.52***	0.07	14.36***	7.25***	1.77

*** P < .001

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากนั้นเมื่อนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิง ประเมินข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นชาย และข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นหญิงว่าเป็นที่พึงปรารถนาสำหรับเพศของตนเพียงใด มาหาค่า t-test พบว่า คะแนนความน่าพึงปรารถนาของข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นชาย และข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นหญิง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วย ดังแสดงตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความน่าพึงปรารถนาของลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง ของชายไทยและหญิงไทย จำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อกระทง	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย ประเมินว่าเป็นลักษณะ ที่พึงปรารถนาสำหรับชายไทย	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ประเมินว่าเป็นลักษณะ ที่พึงปรารถนาสำหรับหญิงไทย
ข้อกระทงแสดงลักษณะ ความเป็นชาย (Masculine Item)	5.42	4.06
ข้อกระทงแสดงลักษณะ ความเป็นหญิง (Feminine Item)	4.40	5.62
ค่าความแตกต่าง ค่า t	1.02 9.49***	1.44 15.23***

*** $P < .001$

จากการหาค่าทางสถิติด้วย t-test ดังกล่าว สรุปได้ว่า ข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นชาย และข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นหญิงนั้นสามารถจำแนกลักษณะ

ความเป็นชาย และลักษณะความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างได้จริง เมื่อได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 39 ข้อแล้ว นำแบบสอบถามนี้ไปให้เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ จำนวน 60 คน เป็นชาย 30 คน หญิง 30 คน ตอบโดยให้เด็กประเมินตนเองว่า มีลักษณะความเป็นชาย หรือลักษณะความเป็นหญิงมากน้อยเพียงใด แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Chronbach Alpha Coefficient) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[\frac{1 - \sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

- โดยที่ α = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 N = จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 S_i^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อหนึ่งๆ
 S_t^2 = ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของคะแนนลักษณะความเป็นชาย เท่ากับ 0.86 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของคะแนนลักษณะความเป็นหญิง เท่ากับ 0.74

การแปลผลคะแนน

ใช้แนวทางการแปลผลคะแนนตามแนวคิดของ Bem (Bem, 1978) โดยคิดคะแนน แยกระหว่างข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นชาย และข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นหญิง ส่วนข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นกลางนั้นไม่นำมาคิด แต่มีข้อกระทงนี้ไว้เพื่อป้องกันการลำเอียงในการตอบ ทำให้ได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากขึ้น การคิดคะแนนนั้น ทำโดยหาค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่างในข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นชาย และข้อกระทงที่แสดงลักษณะความเป็นหญิงของแต่ละคน จากนั้นนำค่าเฉลี่ยคะแนนทั้งหมดมาหาค่ามัธยฐาน แล้วใช้ค่ามัธยฐานที่ได้ เป็นเกณฑ์ในการจำแนกบทบาททางเพศได้เป็น 4 กลุ่ม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงการแปลผลคะแนนลักษณะบทบาททางเพศ โดยอาศัยเทคนิคการแบ่งกลุ่ม จากค่ามัธยฐานของค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง

	ลักษณะความเป็นหญิง	
	เท่ากับหรือต่ำกว่าค่ามัธยฐาน	สูงกว่าค่ามัธยฐาน
ลักษณะความ	เท่ากับหรือต่ำกว่าค่ามัธยฐาน	สูงกว่าค่ามัธยฐาน
เป็นชาย	สูงกว่าค่ามัธยฐาน	ต่ำกว่าค่ามัธยฐาน

ลักษณะความ	เท่ากับหรือต่ำกว่าค่ามัธยฐาน	สูงกว่าค่ามัธยฐาน
เป็นชาย	สูงกว่าค่ามัธยฐาน	ต่ำกว่าค่ามัธยฐาน

จากการแปลผลคะแนนด้วยเทคนิคดังกล่าว สามารถนำกลุ่มตัวอย่างมาจัดกลุ่มใหม่ได้ 4 กลุ่มดังต่อไปนี้ คือ

1. กลุ่มที่มีลักษณะความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว (Feminine) คือกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความเป็นหญิงสูงกว่ามัธยฐานลักษณะเดียว แต่มีลักษณะความเป็นชายต่ำกว่ามัธยฐาน
2. กลุ่มที่มีลักษณะความเป็นชายสูงลักษณะเดียว (Masculine) คือกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะความเป็นชายสูงกว่ามัธยฐานลักษณะเดียว แต่มีลักษณะความเป็นหญิงต่ำกว่ามัธยฐาน

3. กลุ่มที่มีลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงสูงทั้งคู่ (Androgyny)
คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนสูงกว่ามัธยฐานทั้งลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง

4. กลุ่มที่มีลักษณะความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิงต่ำทั้งคู่
(Undifferentiated) คือกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนต่ำกว่าหรือเท่ากับมัธยฐานทั้งลักษณะ
ความเป็นชายและลักษณะความเป็นหญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. แบบวัดความสามารถในการปรับตัวทางภาพกับเพื่อน ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบวัดของ มาลินี อยู่โพธิ์ (มาลินี อยู่โพธิ์, 2525) โดยแก้ไขข้อกระทงบางข้อให้เหมาะสม และเพิ่มเติมข้อกระทงบางข้อลงไปเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ แบบวัดนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองว่ามีลักษณะเหล่านี้มากน้อยเพียงใด คำตอบในแต่ละระดับมีคะแนนดังต่อไปนี้

มากที่สุด	ได้คะแนน	1	คะแนน
มาก	ได้คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	ได้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ได้คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ได้คะแนน	5	คะแนน

การแปลผลคะแนนนั้น ถือว่าผู้ที่มีคะแนนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนดีกว่าผู้ที่มีคะแนนต่ำ

หลังจากได้แบบสอบถามมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาให้ผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยา 4 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษา เพื่อให้มีความชัดเจนของเนื้อหาอีกครั้งหนึ่ง (ศุรายละเอียดยานาคณนวก ค.) จากนั้นได้ให้เด็กนักเรียนโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยเพศชาย และหญิงจำนวน 60 คน ประเมินตนเองโดยใช้แบบสอบถามดังกล่าว พร้อมทั้งขอความร่วมมือให้กลุ่มตัวอย่างบอกชื่อเพื่อนสนิทและไว้วางใจมากที่สุดมา 1 คน จากนั้นนำแบบสอบถามนี้ไปให้เพื่อนที่ถูกเลือกเป็นเพื่อนสนิท ประเมินความสามารถในการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างอีกทีหนึ่ง แล้วนำคะแนนการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างจากการประเมินตนเอง และจากการประเมินของเพื่อนสนิทมาหาค่าความสัมพันธ์ด้วยสูตร สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) แล้วคัดเลือกข้อกระทงที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ 30 ข้อ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 แสดงค่าความสัมพันธ์ของคะแนนการปรับตัวที่กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองและเพื่อนสนิทประเมินกลุ่มตัวอย่าง

ข้อกระทง	ค่าความสัมพันธ์ (r)	P
1. ข้าพเจ้ามีความสบายใจที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามลำพังมากกว่าทำงานร่วมกับบุคคลอื่น	0.30	*
2. ข้าพเจ้ามักไม่แน่ใจว่าจะวางตัวอย่างไรดี จึงจะทำให้เพื่อนชอบหรือพอใจ	0.41	***
3. ข้าพเจ้ามักมีความรู้สึกอึดอัดและขาดความมั่นใจเมื่อต้องอยู่ร่วมกับคนหมู่มาก	0.37	**
4. ข้าพเจ้าเป็นคนที่เข้ากับคนอื่นได้ยาก	0.38	**
5. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจในการกระทำของเพื่อนบางคนและไม่ทราบว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรต่อการกระทำนั้น	0.43	***
6. เมื่อพบคนที่รู้จัก ข้าพเจ้ามักรอให้เขาทักทายข้าพเจ้าก่อนเสมอ	0.47	***
7. ข้าพเจ้ามักรู้สึกอึดอัดและไม่สบายใจเมื่อต้องทำงานร่วมกับเพื่อนที่ไม่ใช่เพื่อนสนิท	0.41	***
8. ข้าพเจ้ามักรู้สึกว่าตนเองเป็นคนที่ไม่ค่อยมีความสำคัญเวลาอยู่ในกลุ่มเพื่อน	0.48	***
9. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าถูกเพื่อนเอาเปรียบอยู่เสมอ	0.59	***
10. ข้าพเจ้ามักมีความวิตกกังวลเสมอว่าเพื่อนจะไม่ชอบข้าพเจ้า	0.56	***
11. ข้าพเจ้ามักไม่กล้าขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นเวลาต้องการความช่วยเหลือ	0.48	***
12. ข้าพเจ้ามักถูกละเลยจากเพื่อนในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน	0.29	*
13. ข้าพเจ้ามักมีความคิดเห็นขัดแย้งกับเพื่อน	0.48	***
14. เมื่อมีเรื่องตกเตียงกับเพื่อนข้าพเจ้ามักจะเก็บมาคิดและไม่สบายใจเป็นเวลานาน	0.35	**

ข้อกระทง	ค่าความสัมพันธ์ (r)	P
15. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีเพื่อนสนิทที่สามารถไว้วางใจได้	0.65	***
16. ข้าพเจ้ามักต้องระวังคำพูดของตนเอง เพราะกลัวว่าผู้อื่นจะไม่พอใจ	0.32	*
17. ข้าพเจ้ามักนำเอาสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เพื่อนแสดงออกมาคิดจนทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจเสมอ	0.36	**
18. ข้าพเจ้าไม่อยากเข้าสังคมกับเพื่อนเพราะรู้สึกว่าตนเองไม่ทัดเทียมกับเพื่อน	0.43	***
19. เพื่อนๆ มักทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เป็นตัวตลก	0.32	*
20. ข้าพเจ้ามักรู้สึกน้อยใจที่เห็นคนอื่นมีเพื่อนมาก และเข้ากันได้ง่าย	0.51	***
21. ข้าพเจ้ามักรู้สึกน้อยใจ เมื่อถูกเพื่อนปฏิเสธ เมื่อข้าพเจ้าชวนเขาไปทำธุระส่วนตัวของข้าพเจ้า	0.52	***
22. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า เพื่อนๆ ไม่มีความจริงใจต่อข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าไม่อยากอยู่ในกลุ่ม	0.64	***
23. ข้าพเจ้ามักไม่กล้ายิ้มหรือพูดกับเพื่อนที่ไม่สนิท	0.35	**
24. ข้าพเจ้ารู้สึกเคอะเขินและวางตัวไม่ถูกเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนต่างเพศ	0.38	**
25. ข้าพเจ้าชอบทำงานในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่ากลุ่มเพื่อนต่างเพศ	0.50	***
26. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีเพื่อนต่างเพศน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนคนอื่นๆ	0.29	*
27. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่เป็นที่พึงพอใจของเพื่อนต่างเพศ	0.39	**
28. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่สามารถเข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ดี	0.40	***
29. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่สามารถผูกมิตรกับเพื่อนต่างเพศ	0.43	***

ข้อกระทง	ค่าความสัมพันธ์ (r)	P
30. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ ตนเองไม่สามารถสร้างวาม ประทับใจกับเพื่อนต่างเพศ	0.28	*

ค่าความสัมพันธ์รวมของข้อกระทงทั้งหมด = 0.44***

*** P < .001

** P < .01

* P < .05

เมื่อได้ข้อกระทงจำนวน 30 ข้อมาแล้ว นำมาให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน
ตอบโดยประเมินตนเอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้ได้มาจากการสุ่มด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) จากนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 จำนวน 3 ห้องเรียน ห้องละ 8 คน
แล้วนำรายชื่อของนักเรียนทั้ง 24 คน นี้มาให้เพื่อนๆ ประเมินความน่าคบหาสมาคมด้วยวิธี
สังคมนิติ (ตรงค์ ชื่อนาม, 2525) โดยให้นักเรียนในแต่ละห้องเรียนจำนวน 10 คน จัด
อันดับความน่าคบหาสมาคมของกลุ่มตัวอย่าง 8 คน ในแต่ละห้อง ออกเป็น 8 อันดับ แล้ว
นำอันดับต่างๆ มาจัดให้คะแนน (ดูตัวอย่างในภาคผนวก ง) จากนั้นนำคะแนนมาหาค่า
เปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) แล้วจัดกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่มีความน่า
คบหาสมาคมมาก คือ เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป ได้กลุ่มตัวอย่าง 5 คน และกลุ่มที่มี
ความน่าคบหาสมาคมน้อย คือตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา ได้กลุ่มตัวอย่าง 6 คน
จากนั้นนำคะแนนการปรับตัวจากแบบสอบถามที่สร้างขึ้น 30 ข้อ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม
มาหาค่า t-test พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความน่าคบหาสมาคมมากจะมีคะแนนการปรับตัว
ทางสังคมด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน สูงกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความน่าคบหาสมาคมน้อยอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ที่ $p < 0.01$ ดังแสดงรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการปรับตัวกับเพื่อน ของกลุ่มตัวอย่างที่มีความน่าคบหาสมาคมมากและน้อย

กลุ่มที่มีความน่าคบหาสมาคมมาก		กลุ่มที่มีความน่าคบหาสมาคมน้อย		t	P.
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
115.2	12.96	95.17	11.32	3.66	**

** P < 0.01

จากผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าแบบวัดการปรับตัวกับเพื่อนที่สร้างขึ้นสามารถจำแนกผู้ที่มีการปรับตัวกับเพื่อนได้ดี และไม่ต้อออกจากกันได้จริง

จากนั้นนำแบบสอบถามดังกล่าวไปให้เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย อีกกลุ่มหนึ่งจำนวน 60 คน ตอบแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาหาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แบบอัลฟา (Chronbach Alpha Coefficient) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[\frac{1 - \sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

โดยที่ α = ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 N = จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 S_i = ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อหนึ่งๆ
 S_t = ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.9075

วิธีดำเนินการวิจัย

1. นำแบบสอบถามฉบับที่ 1 และ 2 ไปศึกษาขั้นนำเพื่อคำนวณหาค่าความตรงและความเชื่อมั่น
2. นำแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ ไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างทุกคนต้องตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับ
3. นำแบบสอบถามที่ทำแล้วในข้อ 2 มาตรวจหาหาคะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (SPSSX) ในการวิเคราะห์ค่าสถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ในแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาททางเพศ
 - ก. ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) ของคะแนนบทบาททางเพศ ในข้อกระทงที่เป็นคุณลักษณะของเพศหญิง (Feminine) และข้อกระทงที่เป็นคุณลักษณะของเพศชาย (Masculine) ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน
 - ข. นำค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) ของคะแนนบทบาททางเพศในข้อ ก มาหาค่ามัชฌิมฐาน (Median)

ค. นำคะแนนบทบาททางเพศมาหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และหาค่าความแปรปรวน (Variance)

2. ในแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน

ก. หาค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) ของคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน

ข. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และค่าความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน

3. วิเคราะห์ความแตกต่าง ของคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่มีบทบาททางเพศแตกต่างกัน 4 แบบ ดังกล่าว โดยใช้การ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (2×4 Anova) โดยมีตัวแปรเพศ และบทบาททางเพศเป็นตัวแปรต้น มีคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน เป็นตัวแปรตามดังแสดงตัวอย่างของตารางที่จะใช้ในการเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน
จำแนกตามตัวแปรเพศและบทบาททางเพศ

ลักษณะบทบาททางเพศ	
ตัวแปร	Masculine Feminine Androgyny Undifferentiated
เพศ	ชาย
	หญิง

4. กรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มของตัวแปรเพศ และบทบาททางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปฏิกริยาร่วมระหว่างตัวแปรทั้งสองมีนัยสำคัญ plot กราฟ คูปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพศและบทบาททางเพศ จากนั้นวิเคราะห์ด้วยมือต่อ โดยการวิเคราะห์ผลซิมเปิลเมนเอฟเฟค (Simple Main Effect)

5. จากผลการวิเคราะห์ซิมเปิลเมนเอฟเฟค กรณีที่พบว่า ตัวแปรบทบาททางเพศในเพศชายหรือเพศหญิงมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ ชะเฟ (Scheffé)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย